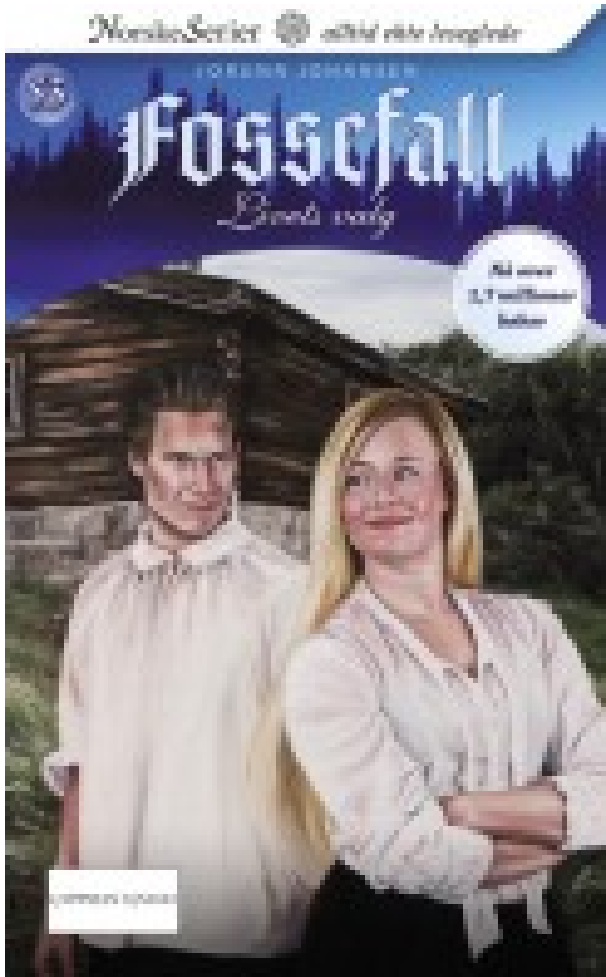

Livets valg

Sprak:	Bokmål
Kategori:	Romanserier
Forfatter:	Jorunn Johansen
Serie:	Fossefall
Antall sider:	256
ISBN/EAN:	9788202411336
Utgivelsesår:	2013
Forlag:	Cappelen Damm

[Livets valg.pdf](#)

[Livets valg.epub](#)

Først når Victor ligger alvorlig skadet etter møtet med den rasende bjørnen, innser Kajsa hvor høyt hun elsker ham. Nå risikerer hun å miste ham for alltid. Ved sykesengen hans får Kajsa plutselig sterke smerter i magen, og hun begynner å bli redd for at hun aldri vil kunne bære frem et barn.

En dag overrasker Knut Kajsa på gården, og det virker som han har lagt alt det vonde bak seg.

«Jeg er her, Kajsa. Det er bare å si fra, så kommer jeg. Det er merkelig at dem du forelsker deg i, forsvinner.

Du som er så vakker,» sa Knut og smilte.

Kajsa kunne ikke annet enn å smile tilbake. Knut var den samme mannen som da hun møtte ham for første gang. Og hun kunne virkelig trenge en venn som forsto henne.

UTDRAG FRA BOKEN:

«Jeg blir her,» sa Amalie etter å ha tenkt seg om. Hun orket ikke noe annet.

«Tør du det?» Ola så bekymret på henne.

«Jeg må. Det blir for slitsomt for meg å dra videre nå. Er det langt til bygda?»

«Nei, vi kommer snart tilbake,» sa Torstein.

De gikk fra henne og satte seg på hesten. Amalie gikk på forsiden av huset og satte seg på steintrappen. Herfra hadde hun oversikt over husene, og ikke minst jordkjelleren, som var besatt av ondskap.

Hun så etter Ola og Torstein helt til de red ut av syne. Så satte hun seg bedre til rette og lukket øynene, kjente hvor sliten hun var. Tankene begynte å kverne. Hun var alene på et torp med et lik – hun var alene med en ondskap uten sidestykke.

Hva hadde hun tenkt på?

Hun burde ha tatt seg sammen og blitt med dem.

Amalie reiste seg opp da hun hørte noe som romsterte i redskapsbua. Hva var det? Igjen hørte hun den samme lyden, og hun begynte å skjelve.

Nei, nå måtte hun slutte å innbille seg alt mulig! Hun ble skremt av dette. Det var ingen der. Hvorfor skulle det være det? Hun var alene på torpet.

Likevel begynte hjertet å banke hardere da hun hørte en skjærende lyd. Det lød som om noen skrapte med jern på en stein.

«Er det noen der?» ropte hun prøvende og tittet bort dit.

Hun fikk selvfølgelig ikke noe svar.

Igjen kom den skrapende lyden, og hun reiste seg. Sakte gikk hun over tunet og stanset foran redskapsbua.

En ljà svingte frem og tilbake fra et tau som hang i taket. Amalie rygget bakover.

Herregud, hva var dette? Var det noen som spøkte der også? Men hun kunne ikke se noen. Det var kun ljàen som svingte frem og tilbake i rasende fart. Plutselig kom den mot henne og falt i gresset like ved føttene hennes.

Amalie svelget, og det knøt seg i magen av redsel.

«Hvem er du?» spurte hun, enda hun burde ha tidd stille. Det var ikke lurt å tirre de døde.

Igjen hørte hun den skrapende lyden, og hun gikk inn i bua. Hun kunne ikke se hvor den kom fra. Det var merkelig.

Så kikket hun litt lenger inn. Der lå det en stein, og mens hun så på den, begynte den å rulle mot henne. Hun kunne ikke tro det som skjedde foran henne, men det var ikke innbilning. Så stanset steinen, og det ble stille. Amalie kom seg fort ut derfra og skyndte seg bort på trammen og satte seg. Hun frøs, til tross for at det var en varm dag.

Hun stirret bort på redskapsbua, ventet at hun skulle høre mer, men det var stille der nå.

Amalie lukket øynene igjen, og plutselig kjente hun et kaldt gufs i ansiktet. Hun åpnet øynene sakte, redd for hva hun ville se. En mann med svart kappe sto foran henne. Han var så nær at hun kjente den vonde lukten av ham. Amalie skjønnte med det samme at han var død, men likevel så hun ham overraskende tydelig. Hvem var han? undret hun.

«Hva gjør du her?» spurte hun mens redselen herjet i kroppen hennes.

Gå! Det er farlig her.

Amalie snappet etter luft. Var det han som talte, eller innbilte hun seg det? Nei, ordene var ikke i hodet hennes.

«Hvorfor er det farlig?»

Ondskap. Jeg bodde her en gang. Torstein var min sønn.

Amalie kom seg opp på bena og presset ryggen inn mot dørbledet. «Er du faren til Torstein? Hva gjør du her?»

Jeg gir deg en advarsel. En advarsel ...

Så var han borte.

Amalie dro ned dørklinken. Hun visste at det antagelig ikke var tryggere inne i huset, men der hadde hun kontroll og oversikt om det kom noen. Heldigvis var ikke døren låst.

Hun smatt inn og lukket døren bak seg. Hun så seg rundt.

Møblene lå slengt hulter til bulter, og flere stoler var knust til pinneved. Hva hadde skjedd her inne? Muggent brød lå på benken og en muggen ost i vinduskarmen. Det luktet så vondt at hun brakk seg. I kjelen var det kjøttsuppe som det dunstet råttent av.

Amalie så bort på døren da hun hørte fottrinn utenfor. Så åpnet døren seg sakte ...

De fleste kjenner til pianoet. Det er et stort instrument med svarte og hvite tangenter. Lyden blir til ved å trykke ned tangentene som gjør at hammere blir slått.

Flott blomstrende hilsen som gleder lenge. Glimrende valg til den som har utepla. Hei! Takk for spørsmålet. Det er gjort vurderinger av hofteproteser av en norsk ekspertgruppe og det er nok først og fremst gjort en distinksjon mellom usementerte. Skal jeg bli i jobben? Bli grunder? Satse alt på idretten? Flytte på landet? Skal vi få et barn til? Skal vi – skille oss? «Våre liv er summen av våre valg. På søndag er det et svært avgjørende valg i Frankrike, men i Michel Houellebecqs "Underkastelse" har presidentvalget enda større konsekvenser. Match på AMFI Moa. Vi vet hva som skal til for at du skal se bra ut. Med fokus på kombinasjoner og antrekk til livets mange ulike situasjoner, skal kvinner og. Finn tilbud ved å gjøre søk i vår e-læringskatalog.

Bli bedre kjent med barnet ditt!

Mer på SOL: TV; match.com; horoskop; guru; nyheter; tipping Oksestek er en klassiker som vekker gode minner for mange, og som aldri vil gå av moten. En mørk og saftig oksestek passer til alle livets store anledninger – og Jubileumskonferansen 2017 I år er det 50 år siden NFU ble stiftet. Det skal feires med en jubileumskonferanse i Bergen.